

AFGHANISTAN IN TRANSITION

Workshop Report

Royal United Services Institute

13 May 2011

Governance, Counter-Corruption and Development: Reshaping Priorities for 2015 and Beyond

Organisers' Summary

Recommendations from three workshops organised by the Konrad-Adenauer-Stiftung, RUSI and Transparency International UK

Contents

Preface

Summary

List of Participants

Findings and Recommendations

Corruption

Institution-Building and the Rule of Law

Economic Development

Public Engagement, Parliament and Civil Empowerment

ها توصیه و ها یافته

Notes and References

Annex I: Conference Programme

Annex II: About the Organisers

Preface

Afghanistan's transition is under way and NATO's mission and wider international support programmes are moving into a new phase. Afghan security forces will take the lead on security operations over the next few years and ISAF will move into a supporting role. It is absolutely critical for regional and global security that a stable and secure Afghanistan emerges from this process with a government that manages to deliver basic services and which represents the legitimate political aspirations of the Afghan people. Competing and conflicting priorities and too much emphasis on short term exigencies, however, have made it difficult for the international community to strike the right balance between security operations in Afghanistan and efforts to support longer-term political and development agendas.

The primary aim of the KAS/RUSI/TI-UK Seminar Series, 'Afghanistan in Transition', has been to provide recommendations to support a positive evolution of the Afghan state as it emerges from the current conflict and enters a transition process. Between November 2010 and April 2011, three seminars were held at RUSI, bringing together over sixty experts and officials from the governments of Afghanistan, the UK and Germany as well as NATO, the UN and others who are knowledgeable in governance, development and countering corruption. Our intention was to develop a high-level dialogue about ways to improve the international community's approach to Afghanistan's transition and the years following.

Discussion was structured around three themes: governance and accountability in the Afghan security forces; improving state institutions, political structures and processes; and promoting economic growth and development. We assessed strategies to improve integrity, ways NATO can help the Afghan government build sustainable state institutions, and how the reintegration and reconciliation processes can contribute to that effort. Debates also explored Afghan perceptions of large-scale corruption, means of addressing it, and areas where the international community should continue to focus its efforts.

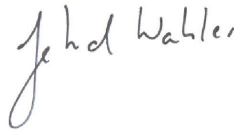
What follows are the organisers' reflections on the discussion and twenty-eight concrete policy recommendations to support the Afghan government and the international community in their efforts to promote stability and development in Afghanistan during transition and over the longer term.

We would like to thank those who gave so generously of their time and experience, especially those who travelled from Kabul to contribute to our debates. Their contributions and others are reflected in this

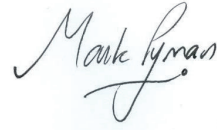
report. We hope that the recommendations will be discussed and taken up in Afghanistan and in the international community, and that they will continue to spark debate in all nations with an interest in seeing Afghanistan prosper.

Professor Michael Clarke
Director,
RUSI

Dr Gerhard Wahlers
Deputy Secretary General
Konrad-Adenauer-Stiftung

Mark Pyman
Programme Director,
Defence and Security Programme,
Transparency International UK

Summary

Corruption and an ineffective rule of law pose a fundamental risk to the viability and future of the Afghan state. Corruption is not in the nature of the Afghan people but the problem is getting worse. To make a success of the international effort and secure the future of Afghanistan, action is urgently needed by both the international community and the government and people of Afghanistan during the period of transition from 2011 to 2015.

Three stark points highlight the scale of the challenge:

- In poll after poll, Afghans put their top three needs as being better security, better economic prospects and less corruption
- Ordinary Afghans are now paying bribes at twice the level of two years ago, according to the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC); the current level of \$158 per bribe¹ is equivalent to 37 per cent of the average annual Afghan income²
- The international community is a central part of both the problem and the solution. Afghan government revenue was \$1.3 billion in 2009, compared with almost \$70 billion³ in foreign military assistance and development aid; a significant proportion of this money is squandered, stolen or diverted for personal or political gain.

Success is possible. The purpose of this trio of expert workshops has been to develop practical, immediately relevant proposals to assist both the government of Afghanistan and the international community in improving the rule of law whilst taking forward the complex process of transition. We strongly believe that the recommendations in this report are vital to maximise the chances of success of transition.¹

They are addressed to five key sets of decision-makers:

- The government of Afghanistan
- The Afghan parliament, religious leaders and Afghan civic society
- NATO and ISAF leadership and allied governments, particularly in the light of the Enduring Partnership with Afghanistan agreed at the NATO Lisbon Summit of November 2010
- The leadership and members of the other major international organisations; notably the UN (UNAMA, UNDP, UNODC), the IMF and the World Bank
- Governments with important interests in the success of the

1. The recommendations in this report reflect the conclusions of the organisers based on the seminar discussion. They do not necessarily reflect the thoughts of the individual participants listed below.

international mission in Afghanistan, notably the US, Japan, Germany, the UK, other nations investing in Afghanistan and Afghanistan's neighbours.

At their heart, the recommendations comprise three interlinked proposals.

First, the vast public anger about corruption and the damage that it is doing to Afghan society needs to be harnessed and channelled into a force for change. Afghan citizens are well aware of many of the current injustices and would be ready to participate in efforts to promote change. This process needs support from the Afghan government, parliament and from across the international development community in order to prioritise measures that give voice to the need for reform and institutional change.

Second, the international community must radically and urgently change the way it handles its financial flows, especially the money associated with massive security operations and the way it offers contracts for goods and services. In particular, it must direct more effort into contracting with Afghan companies, and it must do so in ways that improve national economic capacity and better limit corruption. Some progress is being made on this front but it is long overdue and needs a major uplift.

Third, measures on curtailing corruption, building integrity and reforming Afghanistan's institutions need to be scaled up immediately and dramatically to halt the current decline. This requires a range of actions by both the Afghan government and the international community. It needs personal intervention and leadership by the president of Afghanistan. This means fashioning some of these recommendations as the president's own mission against corruption.

The twenty-eight detailed recommendations are set out in full in the body of this report.

List of Participants

Dr Lisa Aronsson, Head, Transatlantic Security Programme, Royal United Services Institute

Mr Valey Arya, Building Integrity Initiative, NATO Training Mission, Afghanistan

Mr Abdul Rahim Aslami, Representative, Afghan community

Mr William Bache, Colonel US Army (Rtd) and PhD candidate, War Studies, King's College London

Ms Jessica Baldwin, Operations Directorate – Afghan Pol 3, UK Ministry of Defence

Mr Ernst-Reinhard Beck MP, German parliament

Wing Commander John Bleeker, UK Defence Academy

Colonel Malcolm D Bruce, ANA Development – Chief of Advisers, CA Army

Rear Admiral C A Johnstone-Burt, Combined Joint Inter-agency Task Force (CJIATF) – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF

Mr Alastair Cameron, Head, European Security Programme, Royal United Services Institute

Professor Michael Clarke, Director, Royal United Services Institute

Mr Laurence Cockcroft

Mr Robert Collett, Desk Officer Civilian-Military Team, Foreign and Commonwealth Office

Dr Christopher Corpora, Senior Adviser, Corruption and Organised Crime, CJIATF – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF

Ms Claudia Crawford, Director, Konrad-Adenauer-Stiftung, London Office

Nick Crouch, Head of Counter Narcotics Team, Foreign and Commonwealth Office

Dr Kristina Eichhorst, Desk Officer Central Asia and South Asia, Konrad-Adenauer-Stiftung, London Office

Sir Stewart Eldon, Senior Adviser on Defence and Security Issues, Transparency International UK and former UK Permanent Representative to NATO

Sara Everett, Deputy Head, Afghanistan Group, Foreign and Commonwealth Office

Dr Jonathan Eyal, Director, International Security Studies, Royal United Services Institute

Mr Jason Fickett, FBI Assistant Legal Attaché, US Embassy, Kabul

Ms Theresa Finck, Intern, Konrad-Adenauer-Stiftung

Mr Stephen Foster, Deputy Director, CJIATF – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF, seconded from British Embassy, Kabul

Mr Paul Fox, Head, Afghanistan Group, Foreign and Commonwealth Office

Dr Stefan Friedrich, Head of Team Asia and Pacific, Konrad-Adenauer-Stiftung

Ms Catja Gaebel, Project Manager, Konrad-Adenauer-Stiftung, London Office

Dr Ashraf Ghani, Chairman of the Institute of State Effectiveness, former Finance Minister and presidential candidate, Afghan government

Mr Abdul Gulistani, Interpreter
Mr Aziz Hakimi, Interpreter
Lieutenant Colonel Marc Haywood RLC, CJ4 CJTF6
Mr Johannes Himmelreich, research student, Konrad-Adenauer-Stiftung
Mr Michael Holdsworth, Chief of Mentors – AC, EUPOL Mission in Afghanistan
Mr Martin Howard, Assistant Secretary General for Operations, NATO
Mr Michael Keating, Director of Development and Special Adviser to the SRSG, UNAMA
Mr Charles King, Team Leader, Political External Team, Foreign and Commonwealth Office
Mr Martin Kipping, Afghanistan Desk Officer at Regional Department for Afghanistan and Pakistan, German Federal Ministry for Economic Co-operation and Development (BMZ)
Mr Daniel Lafayeedney, Co-Director, Institute for Statecraft and Governance
Mr Mark Laity, Chief Strategic Communications, Supreme Headquarters Allied Powers Europe (NATO)
Ms Clare Lockhart, Co-founder and CEO, Institute for State Effectiveness, former adviser to the UN and to the Afghan government 2001–05
Ms Maryann Maguire, former Governance Adviser, Foreign and Commonwealth Office in Kabul, 2008–09
Mr Asif Maroof, Senior Producer, BBC World Service Persian TV
Brigadier General H R McMaster, CJATF – Shafafiyat, ISAF
Ms Weeda Mehran, PhD candidate (Democracy, Afghanistan), University of Cambridge
Mr Karim Merchant, former adviser to the Afghan Ministries of Rural Rehabilitation and Development and then Finance
Dr Gunter Mulack, Executive Director, German Orient-Institute; also former German Ambassador to Islamabad and member of the Board of the German Orient Foundation
Ms Julia Muravska, Research Officer, Defence and Security Programme, Transparency International UK
Major General Payenda N Nazim, Deputy to Assistant Minister for Strategy and Policy, Afghan government
Mr Alexander Neill, Head, Asia Security Programme, Royal United Services Institute
Brigadier General, Nazar Mohammad, Nikzad, Police General, Head of the Major Crimes Task Force, Afghan government
Ms Paula Nobes, Team Leader, Civilian-Military Team, Foreign and Commonwealth Office
Ms Karolina Olofsson, Head of Advocacy, Integrity Watch Afghanistan
Colonel John Owens, CJATF – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF
Mr Sayed Payenda, Embassy of the Islamic Republic of Afghanistan
Ms Arabella Philimore, Policy Adviser, Foreign and Commonwealth Office
Ms Karen Pierce, Director for South Asia and Afghanistan, Foreign and Commonwealth Office

Lieutenant Colonel Don Purdy, USAF CIG Strat Planner, CJIATF – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF

Mr Mark Pyman, Programme Director, Defence and Security Programme, Transparency International UK

Mr Mohammad Qabool, Independent Afghanistan Analyst and Researcher

Brigadier Tim Radford, Overseas Operations Director, UK Ministry of Defence

Major General Ragheb Inspector General, Ministry of Interior, Afghan government

Ms Eleanor Rees, Desk Officer for Justice, Rule of Law Team, Foreign and Commonwealth Office

Mr Tony Rowlands, Head, Afghanistan Litigations Unit, Foreign and Commonwealth Office

Mrs Iris Ruttig, Admin/Finance, Afghanistan Analysts Network

Mr Mario Sander von Torklus, Adviser for Development Policy and North-South Questions, Federal Chancellery, Berlin

Mr Sawar, Military Attaché, Embassy of the Islamic Republic of Afghanistan

Sir John Scarlett, Senior Associate Fellow, RUSI, and former Chief of the Secret Intelligence Services

Dr Nadia Schadlow, Senior Program Officer, Smith Richardson Foundation

Wing Commander Mark Smith, Dep Information Chief, CJIATF – Shafafiyat (Transparency) HQ ISAF

Ms Barbara Stapleton, former Senior Political Adviser, Office of the EU Special Representative for Afghanistan

Dr Constanze Stelzenmüller, Senior Transatlantic Fellow, German Marshall Fund

Mr Homayoun Tandar, Ambassador to the UK, Embassy of the Islamic Republic of Afghanistan

Mr Ruprecht von Butler

Air Commodore Alan Waldron, Senior Military Consultant, Transparency International UK

Mr Peter Watkins CBE, Director Operational Policy, UK Ministry of Defence

Ms Anne-Christine Wegener, Programme Manager, Defence and Security Programme, Transparency International UK

Mr John White, Counter Narcotics Operations Team, Foreign and Commonwealth Office

Mr Lee Williams, Af/Pak Desk, SOCA

Findings and Recommendations

Improved security is essential to the transition process, as is real progress in the areas of governance and development. Pervasive corruption cuts across all three areas and seriously imperils the success of the international mission and the establishment of sustainable institutions in Afghanistan. Counter-corruption work is accordingly an important enabler for all three strands.

The Afghan government and NATO/ISAF jointly own the transition process. Adequate security is fundamental to it but there must be sufficient progress with governance, the rule of law and the building of sustainable institutions to allow the delivery of basic services to the population in areas where the Afghan government has assumed responsibility for security. These processes, and the development of national institutions, must be Afghan-led, with effective senior champions in the Afghan government, its various institutions and parliament, backed by the authority of the president and with a real commitment to practical implementation of decisions that have been taken and will be put in place. This requires sufficient resources and continuing commitment on the part of the international community.

Transition is complex and action on all fronts will need to be tailored to the progressive adaptation of the international presence. It is important that there not be a 'step change' in the reduction of support. The process should be seen as a framework, rather than as a series of deadlines. Long-term international engagement – exemplified by the NATO-Afghanistan Enduring Partnership and the efforts of other international organisations – will be essential.

There is much that the international community can be doing to strengthen Afghanistan during this period of transition and in laying the foundation for sustainable longer-term assistance post-transition. The Afghan government's commitment to better governance and the reforms needed to achieve this will be crucial.

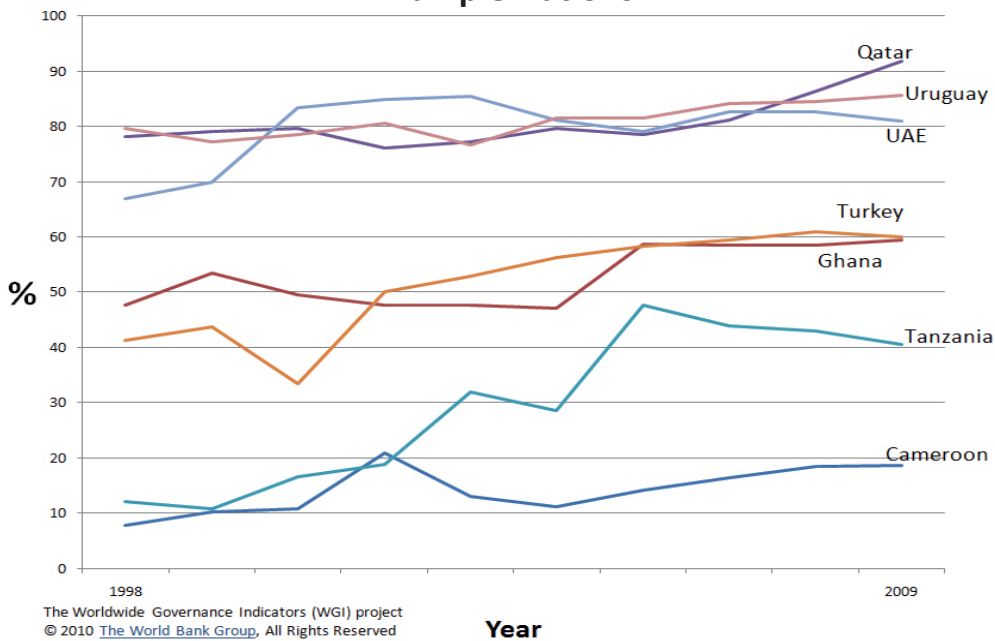
Corruption

Corruption seriously threatens the integrity of Afghanistan and the success of the international mission. It undercuts Afghan institutions and has seriously damaged the credibility of the Afghan government with its own people. It was recognised by all the participants – both from Afghanistan and the international community – as being one of the major risks to the government's legitimacy, political stability, rule of law, democracy and the future economic success of the nation. The Conference recognised that corruption is not in the nature of the Afghan people. Further, it recognised that corruption is an issue that can be and has been addressed with considerable success by other nations that have experienced major armed conflict.

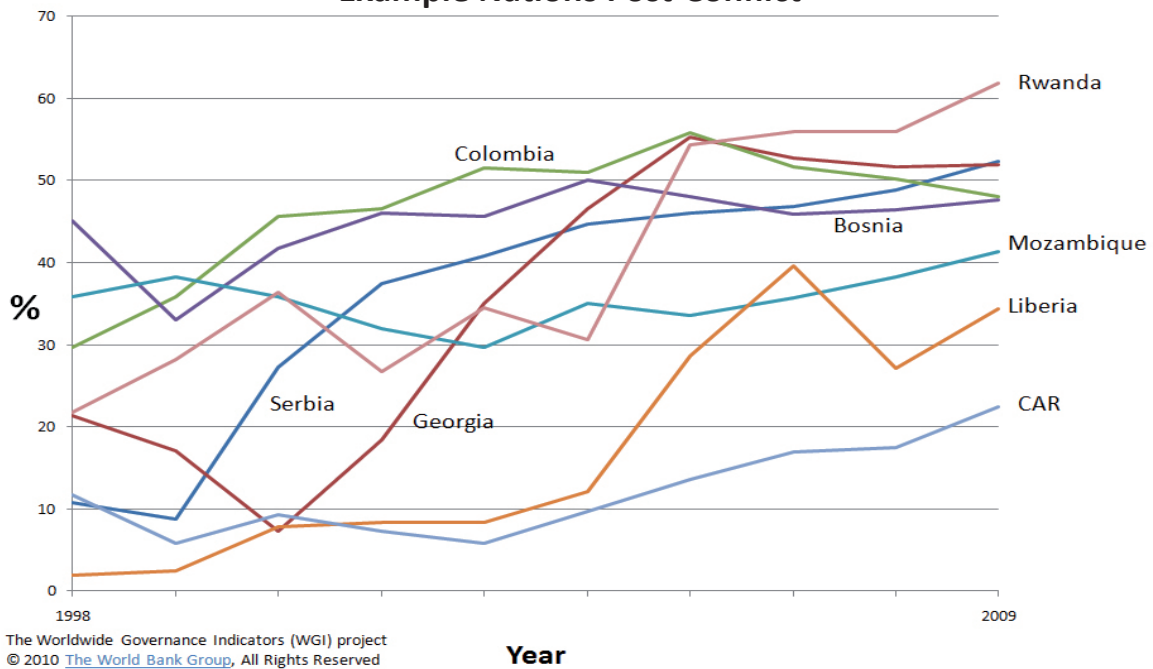
The two charts below are derived from one of the most extensive data records on corruption – the World Bank World Governance Indicators (WGI). The first chart demonstrates that a number of diverse nations have achieved progress in the WGI metric ‘Control of Corruption’.

The second chart shows the positive results of a number of post-conflict states in controlling corruption. The data confirms that significant progress in countering corruption is possible, and possible within a relatively modest timeframe of 5–10 years. It is not a change that requires generations.

Example Nations

Example Nations Post-Conflict

The Conference also acknowledged the efforts already being made to counter corruption, including by brave and committed individuals at many levels within Afghan society and government. However, these efforts and those of the international community are not sufficient to deal with the risks corruption brings. At present, the signs are that the position is worsening and that there is a significant chance that the rise in corruption and organised crime will lead to the decline of Afghanistan into a state captured by corrupt interests, thus undermining the international mission. Accordingly, the status quo is not an option. Those in positions of responsibility in both Afghanistan and the international community need to develop a stronger and more systematic approach to work against corruption linked to the transition process, while recognising that there can be no instant solutions.

Action against corruption is needed both within and outside Afghanistan. Strategically, the international financial institutions (IFIs) need to make stronger linkages between corruption and their supervisory role in the provision of financial and economic support. Afghanistan's immediate neighbours and countries in the Gulf and Arab world also need to join in and support efforts by other governments and law enforcement authorities in cracking down on corrupt criminal networks operating in and outside Afghanistan.

Within Afghanistan, leadership at a senior level of work to counter corruption is essential. There are many good examples of this but more needs to be done – in essence the process must be Afghan-owned and led. The international community can help by demonstrating clearly that it is taking steps to ensure that its own involvement in Afghanistan does not generate or encourage corrupt practices, by convincing Afghan leaders that their own enlightened self-interest lies in state and government institutions that are not corrupt, and by encouraging a dialogue on corruption between government, civil society and economic actors. A speedy conclusion of the negotiations between IMF and GoA on resolving the Kabul Bank crisis and on better banking sector regulation is imperative.

Transparency is essential to success and key governments and international organisations should work with the Afghan government to develop communication initiatives to promote public discussion and understanding of corruption issues, and to introduce and support mechanisms for holding the government and other actors to account. While respecting international norms, this activity should take account of Afghan culture; more research is needed on how Afghans view and understand corruption – not least in the context of the country's recent history.

The counterpoint is firm action to bring corrupt individuals and organisations to justice. That is mainly the business of law enforcement agencies, but

political support and training are important, too. NATO and other international efforts to train the Afghan police and army in counter-corruption work are of key importance but need further development and resources. Work by international donors and allies to support that process should be a key priority, despite continuing pressure on defence budgets.

Recommendations

1. We recommend that the **Transition Co-ordinating Commission (TCC)** require that progress in countering corruption be one of the factors considered explicitly and regularly by the commission, as part of the process of the handover of security to the Afghan government. Such progress should be monitored on both a provincial and a district basis. We suggest that a **sub-group of the TCC** be tasked with this responsibility, comprising both Afghan and international members of the TCC. For national and international credibility, civil society should be allowed to participate in its meetings as an observer and the findings of the sub-group be made public. We recommend that the sub-group submit a published progress report to the Afghan parliament every six months until the end of 2014, including the efforts made and results achieved by each ministry.

2. **ISAF and troop-contributing nations** need to provide more **oversight of the contracts** they let, engage in better vetting and due diligence, especially at sub-contractor level, and put in place much stronger controls over diversion of resources through corruption. New and innovative measures should be considered, including local community monitoring of international projects, facilitated by NGOs, and the development and publication of contracting standards that can easily be understood by ordinary Afghans.

- We recommend that ISAF CJIATF – Shafafiyat (Transparency) issue detailed guidance within the next few months on what is required in these areas and that NATO/ISAF require all troop-contributing nations to adhere to this guidance
- We recommend that nations should report data on all ISAF/military-related contracts let each quarter, both locally and nationally, from October 2011. Other international actors should put similar processes in place. Shafafiyat should develop a reporting template for all troop-contributing nations to complete, with a clear, simple formulation of what is needed and designed to improve public accessibility
- We recommend that information on contracts and contractors used by troop-contributing nations should be shared among nations, and where appropriate published, to squeeze out corrupt practices. ISAF should partner with the development activities of troop-contributing nations to establish an organising and collecting point for this information.

3. **ISAF and troop-contributing nations** should take steps to ensure significant progress in each of the regional commands in moving to **local contracting** and supporting the **development of local markets**. Consideration should be given to making successful devolution of funding to provincial and district level part of the transition process. Contracting by the international military forces needs to change its focus dramatically over the next two years towards contracting with a much higher percentage of national, not international, contractors. We recognise the progress made in this area by NATO's Afghan First Initiative and the current work being done by Shafafiyat, but these initiatives are only a beginning. We accordingly recommend that ISAF takes the lead in requiring regional commands to ensure that a rapidly increasing proportion of their contracts be let to national firms. We recommend that ISAF and troop-contributing nations set a target whereby perhaps 50 per cent of all contracts in all regions are let to national firms. This will require different procedures, a different scale of bundling of contracts and a different approach to tendering; but all of this is practicable. Contractual changes, such as requiring firms to report all funds paid to subcontractors, should be put in place without delay. We recognise that these changes may increase the corruption risk but believe that this must be addressed by new guidance and practice based on recent good examples in regional commands. There is much experience in Afghanistan of local monitoring of contracts, e.g. by Integrity Watch Afghanistan, that can form the basis of good practice guidance.

4. We recommend that **ISAF, NATO and troop-contributing nations, other nations investing in Afghanistan and international organisations** should produce a report by March 2012, and annually thereafter, on total funds flowing into Afghanistan, the application of those funds, and the money awarded through contracts and sub-contracts in Afghanistan.

5. We recommend that counter-corruption activities form a significant part of Afghanistan's annual '**Partnership Action Plan**' with NATO, foreseen under the Enduring Partnership agreed at Lisbon in November 2010.

6. International **asset seizures** from corrupt individuals, even if their prosecutions cannot be progressed in Afghanistan, need to be stepped up. Such asset seizures, based on UN Resolution 1267 and often co-ordinated by Interpol, have been a significant driver behind counter-corruption successes in other countries, especially more recently as international collaboration mechanisms have improved. We recommend that the international community significantly increases its efforts to seize the assets of individuals found to be corrupt and urge the **Afghan leadership** to facilitate the prosecution of corrupt senior individuals at a more rapid pace. We call on the **government, president and all serving officials** to ensure that the law enforcement institutions are enabled to operate freely from political interference.

7. **Declarations of personal assets** by senior government officials are an important element of limiting corruption risk, and there is good experience of such measures in other countries. The Afghan government has been active in setting up the process for asset statements by senior individuals in positions of responsibility. But there is very little monitoring of these, with only minimal resource in the High Office of Oversight (HOO) currently allocated to this effort. In addition, the law itself has some limitations: family members who often register the assets of corrupt officials in their name are not included. The law does not say for how long and how the assets declared will be made public. To be effective, these defects need to be corrected and the personal asset register needs to be published online and made accessible for twenty years.

- We recommend that the strengthening of monitoring assets be taken forward as an ARTF Benchmark
- We recommend that making a false asset declaration be made a criminal offence
- We recommend that the **Afghan government** agree a tenfold strengthening of this monitoring by HOO to enable verification of the asset declarations. We recommend that the international community, through UNODC and UNDP, **prioritise support** to this effort
- We further recommend that the **Afghan government** set up a public committee to report on and monitor personal asset statements, and to publish the results through the Internet, newspapers and local *shuras*.

8. In general, there needs to be better co-ordination among the international community on anti-corruption aspects of support to the government of Afghanistan. This role would naturally fall to UNAMA but given the need for particularly close co-ordination on security-related counter-corruption matters during the period of transition, **we recommend that the Shafafiyat Agency in ISAF assume a co-coordinating lead until the end of 2014, after which the UN should assume responsibility.**

9. **Minimising corruption in the security forces** is a central part of establishing a strong Afghanistan, as it will become a major weakness if not addressed firmly. The following specific recommendations are made:

- **Ministry of Defence (MoD) and Ministry of Finance (MoF) procurement capability.** The MoD and MoF have been responsible for only very modest budgets for the last few years. Competence is low and the risks of corruption increasing as procurement responsibility is transferred from the international community to MoD and MoF are very significant. Work is now under way to address this issue but we recommend a much higher NTMA and EUPOL engagement with the MoD and MoF to remedy this over the next three years

- **MoD and Mol Anti-Corruption Councils.** The formation of an Anti-Corruption Council within the MoD and with a very senior membership is under active consideration; the MoD council has just been formally established as of March 2011. However, the council will need support and external technical resources to help it to function, and a similar council is needed within the Mol. We recommend that ISAF fund support to the Afghan MoD and Mol Anti-Corruption Councils from mid-2011 until the end of 2014
- **Integrity self-assessment.** This self-assessment is currently being carried out by MoD and Mol, in accordance with the NATO Building Integrity process, as agreed at the Lisbon Summit. Once the process is complete, we recommend that both ministries present the results to the Joint Transition Council as a basis for monitoring progress to 2014. We recommend that the self-assessment should be repeated every year until at least 2015 and possibly beyond. The self-assessment process should be opened to participation by civil society and the results made public
- **Funding for joint ANA and ANP counter-corruption education.** Developing a cadre of high integrity young leaders in the MoD, Mol and ANSF is an essential, long-term priority. To this end, five-day foundation courses at the OF5 level have started for both MoD and Mol officers and officials. This work is co-ordinated and led through NTMA, having been initiated by NATO-IS in Brussels through the Building Integrity process. We recommend that ISAF prioritise this programme and expand focus to other ranks and accessions, with increased funding from now until 2014 and that it remain in place, with Afghan trainers, for a further ten years.

10. There is also an ongoing need for research into the meaning and nature of corruption in an Afghan context. We recommend that **UNAMA, together with Afghan think tanks** such as AREU, Afghan Analyst Network, or IWA, working together with international organisations such as RUSI, KAS, TI-UK and the ISAF Shafafiyat agency, consider what research projects would materially assist this task.

Institution-Building and the Rule of Law

Functioning state institutions are the most important prerequisite to successful state-building and development. By defining the 'rules of the game', they provide the framework for any political process to develop. They set out how political power is distributed and lay down limits by establishing checks and balances within the system, thus helping to regulate potential conflicts.

In Afghanistan, institutional structures have been undercut not only by corruption but by continued violations of constitutional regulations,

electoral guidelines and governmental powers, often at the expense of the parliament's constitutional rights. To strengthen Afghanistan's institutional structures in order to make them function properly continues to be a main task if the endeavor of state-building and development is to be successful. It includes institutional reforms as well as staffing these institutions with qualified personnel. This requires intensive engagement and great efforts in training staff at every level of state administration, including elected representatives, civil servants, judges and members of the security forces. Particularly in Afghanistan, the challenges are immense, since decades of civil war have destroyed much of the country's political and intellectual foundations, and educational standards are low in consequence.

Recommendations

11. Reforming Afghanistan's state institutions is urgent as they are the foundations for the future development of the country. Backing away would seriously jeopardise the effort of stabilising Afghanistan. While it is important that an institutional reform process should be Afghan-owned, many with entrenched interests are likely to oppose much-needed change. Thus the **international community should use its leverage** to facilitate the reform process. Examples of international action include pressure for a reform of the electoral system as well as legislative and administrative steps that help to empower parliament, the regional assemblies and political parties.

12. A law on whistle-blowing is a key part of the United Nations Convention against Corruption, and requires more than the current Afghan Constitution provides for. The necessary legislation should be introduced without delay.

13. **UNAMA** should take action to explain to the Afghan government and civil society the advantages of a system of institutional power sharing that would benefit not only one group of players but the majority of Afghan society. The precise institutional design remains to be discussed and agreed upon by the Afghan people. However, elements could include genuine provincial autonomy, a government in which all major groups are represented, a minority veto for issues of utmost importance for any major social group and a proportional electoral system.

14. **Political parties** are the vehicle for democracy to be pushed forward. Their position should be strengthened, perhaps by reforming the electoral system in a way that encourages candidates to run on a party list. Training, set firmly in an Afghan context, should be provided to the parties to correct the integrity and other difficulties arising from the current system.

15. We recommend that the **Afghan parliament and government and the international community** jointly commission through the TCC an initiative designed to mobilise ordinary Afghan citizens, especially youth movements,

in countering corruption in Afghanistan. This should include a sustained strategic communications effort designed to promote transparency and affect political will. We suggest that this be done through a conference in Kabul co-chaired by the head of UNAMA, the minister responsible for transition on behalf of the government and a parliamentary representative with links to youth.

16. Emphasis should be put on **co-operation with the Afghan parliament**. Experience shows that a strong and vital parliament is the best insurance against overarching dominance by the executive. In order to fulfil their functions effectively, parliamentarians have to know their position, role and duties. Hence, their training remains essential. The same holds true for parliamentary staff. *Jirgas* may be a good means of solving conflicts at lower levels of state administration but their relationship to the democratically elected parliament must be better defined.

17. The **international community** should intensify efforts to ensure Afghan institutions are staffed effectively. Training for the Afghan army and police is already under way. But more work is necessary to understand how best this can be complemented by work to improve the integrity of Afghan legal institutions, including the courts and Attorney General's office and the Afghan prosecuting authorities. We recommend that **UNAMA** initiate a discussion with the Afghan government and other international actors on a strategy for improving the effectiveness of current efforts.

18. We recommend that the **Afghan government and the international community** take early action to establish joint accountability mechanisms, as envisaged in the lead-up discussions to the Kabul Conference, to help generate public confidence in the effectiveness of the legal process. We support the current arrangements through the Monitoring and Evaluation Committee (MEC) but these can only be seen as a first step.

19. We urge key donors to discuss with the Afghan parliament, civil society and others ways to build capacity to monitor the performance of the key actors in the transition process, to hold them to account and improve the quality of political discourse. We recommend that **UNAMA** take the lead in this process.

20. The link between the police and the prosecutors (who fall under the Attorney General) is weak, and there is no effective system to track cases between different elements of the criminal justice system. There is progress on a case management system but this appears to be being used for security detainees but not for criminal matters. This should be addressed.

21. We recommend that **key donors** work with the Independent Directorate for Local Governance and governors to identify ways of improving anti-corruption measures at a provincial and district level. This includes ensuring counter-corruption benchmarks are integrated into the selection of governors and senior provincial staff and their terms of reference.

Economic Development

Economic development is vital to Afghanistan. But peace is necessary to sustain economic development, rather than the reverse. Growth rates since 2002 have been impressive but economic progress remains unequally distributed and unsustainable. Extreme poverty persists, in particular in rural areas, and Afghanistan's economic potential remains limited.

However, there are drivers of growth and welfare that remain underexploited, such as extractive industries, regional labour migration and agriculture. Afghanistan is largely an agrarian society, and economic growth and development needs to take place within that context without overlooking new opportunities. The lack of clear and enforceable land rights fuels corruption and violence, and inhibits economic growth and development. Afghanistan's youth also constitutes a huge potential, both economically and socially.

The impact of significant aid flows on economic development also needs to be addressed. Current aid volumes encourage corruption and distort local economic activity. Co-ordination and management of existing aid by both international civil and military actors needs to improve significantly, as do delivery mechanisms.

Afghanistan's neighbours will have a key external role and a more rigorous approach is necessary to ensure the country's imports meet its economic needs in terms of quantity, price and quality. The volume of foreign resources associated with the international security effort distorts the development picture and we do not have a good understanding of the way in which Afghanistan's political economy works.

Recommendations

22. We recommend that **Ministry of Finance (MoF) and other elements of the Afghan government** establish and lead a project to develop and map these financial flows. This should be set up as a matter of urgency. We further recommend that the **other key agencies** provide resource and assistance to MoF/GoA to enable this to happen. These include particularly UNAMA, with its co-ordinating role, UNODC, the IMF, the World Bank, the Shafafiyat Agency of ISAF and the economics directorate at NATO HQ.

23. The **Afghan government, together with the international community**, should make a further effort to address the loss of tax revenue by working

to increase the effectiveness and integrity of the tax authorities, border police and customs. This should include addressing problems of overlap and ambiguity of responsibilities between different bodies, e.g. customs/border police/MoF at airports. The law that currently allows individuals to carry an unlimited amount of cash without declaring the origins should be amended.

24. We recommend that **ISAF, the UN, the World Bank and national donor bodies** take active steps to discontinue funding corrupt projects and tighten conditionality. International bodies should step up performance monitoring and attach conditions to their funding that would lead to a reduction or redirection of assistance if corruption is proved. We recommend donors adopt a joint/harmonised approach to this issue. The ARTF Incentive Programme constitutes a best practice example of such a joint donor approach and also facilitates a genuine partnership between donors and champions of reform within the Afghan government (especially the Ministry of Finance). We recommend that the German development agency **BMZ** take the lead in communicating and co-ordinating with donors.

25. We recommend that **ISAF, the US, and the international development community, led by UNAMA**, co-operate to change the common current practice, especially with military budgets, whereby allocated funds have to be spent by the financial year-end. This is a major driver of corruption.

26. We recommend that the same group – **ISAF, UNAMA and engaged nations** – meet with the Afghan government to analyse and consider the possible economic consequences of a rapid reduction in international spending post 2014.

27. We welcome Afghanistan's intention to join the Extractive Industries Transparency Initiative (EITI) as one measure to limit the risks of theft of revenue from its mineral assets. But we believe the scale of the threat is currently underestimated. We recommend that **IFIs** put more resources into the Ministry of Mines to strengthen their capability to analyse and monitor contracts and revenue flows in this area.

28. The international community should support those in the Afghan business community who are prepared to act as a voice in the fight against corruption and for better governance.

Notes and References

1. UNODC, *Corruption in Afghanistan: Bribery as reported by the victims*, January 2010, p. 23, <<http://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2010/January/corruption-widespread-in-afghanistan-unodc-survey-says.html>>, accessed 21 April 2011.
2. The average annual income of Afghan workers reached \$426 in January 2010, according to Aziz Shams, spokesperson for the Afghan Ministry of Finance. See *Asia Times Online*, 'Afghans wealthier, remain among poorest', 29 January 2010, <http://www.atimes.com/atimes/South_Asia/LA29Df04.html>, accessed 21 April 2011.
3. Lydia Poole, 'Afghanistan: tracking major resource flows, 2002–2010', *Global Humanitarian Assistance*, January 2011, <<http://www.globalhumanitarianassistance.org/report/afghanistan-tracking-major-resource-flows-2002-2010>>, accessed 21 April 2011.

یافته ها و توصیه ها:

بهبود امنیت برای پروسه انتقال ضروریست و به همین ترتیب پیشرفت واقعی در عرصه های حکومتداری و انکشاف، فساد در حال گسترش تلاشها در هر سه زمینه فوق را تضعیف کرده و موفقیت ماموریت بین المللی در افغانستان و ایجاد نهادهای پایدار در این کشور را تهدید میکند. بدین لحاظ مبارزه با فساد یک عنصر توانمندسازی مهم در هر سه عرصه یاد شده میباشد.

حکومت افغانستان و ناتو/ایساف به صورت مشترک پروسه انتقال را در دست دارند. امنیت کافی از نیازهای اساسی برای اجرای این پروسه میباشد اما در زمینه حکومتداری، حاکمیت قانون و ساخت نهادهای پایدار نیز باید پیشرفت کافی صورت گرفته باشد تا زمینه ارائه خدمات اساسی به مردم مناطقی که حکومت افغانستان مسئولیت تامین امنیت آن را به عهده میگیرد، فراهم شود. این پروسه ها و انکشاف نهادهای ملی باید با رهبری افغانها، با مشارکت مقامات ارشد حکومت افغانستان و نهادهای مختلف آن و همچنین پارلمان این کشور و با حمایت رییس جمهور صورت گیرد و با تعهدی واقعی برای اجرای عملی تصامیمی که اتخاذ شده و خواهد شد، همراه باشد. این امور مستلزم منابع و تعهد دوامدار از جانب جامعه بین المللی نیز میباشد.

پروسه انتقال پیچیده است و نیاز است که اقدامات از جوانب مختلف براساس پیشرفت پروسه و حضور جامعه بین المللی شکل یابد. مهم است که نباید در امر حمایت از این روند انحراف یا تغییری روی دهد و در عین حال این روند باید به عنوان یک چارچوب دیده شود و نه یک ضرب الاجل. سهم گیری بین المللی - همانند نمونه همکاری درازمدت ناتو و افغانستان و تلاشهای سازمانهای بین المللی دیگر - امری حیاتی ست.

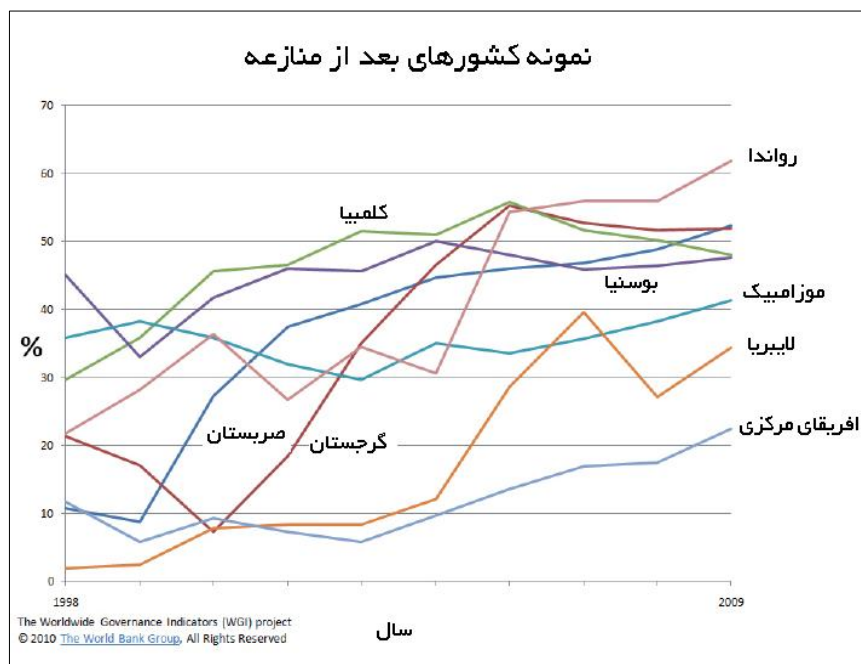
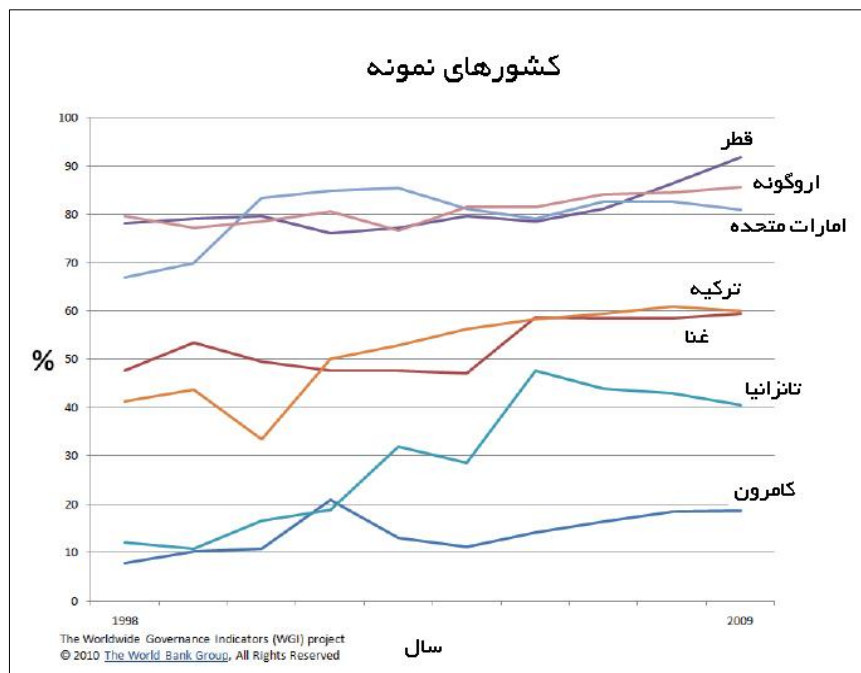
کارهای فراوانی وجود دارد که جامعه بین المللی میتواند با انجام آن به تقویت افغانستان در این دوره انتقال و همچنین در ایجاد تهداب کمکهای دراز مدت در دروه پس از انتقال، کمک کند. تعهد حکومت افغانستان برای حکومتداری بهتر و اصلاحات لازم برای دستیابی به این هدف نیز حایز اهمیت زیادی ست.

فساد

فساد یکپارچگی افغانستان و موفقیت ماموریت بین المللی در این کشور را با تهدید جدی مواجه کرده است. این امر نهادهای افغانی را تضعیف ساخته و اعتبار حکومت افغانستان را نزد مردم این کشور به شدت مخدوش ساخته است. تمام اشتراک کنندگان کنفرانس (افغانها و از جامعه بین المللی) بر این نظر باور داشتند که فساد یکی از ریسکهای عمده بر سر راه مشروعیت حکومت، ثبات سیاسی، حاکمیت قانون، دموکراسی و موفقیت اقتصادی افغانستان در آینده میباشد. اشتراک کنندگان در کنفرانس اذعان داشتند که فساد در طبیعت افغانها نیست و نیز بر این باور بودند که فساد معضلی ست که میتوان با آن مقابله کرد، کما اینکه کشورهای دیگری نیز که تجربه منازعات عمده را داشته اند توانسته اند با موفقیت با این معضل مقابله کنند.

دو نمودار ذیل از یکی از گسترده ترین منابع اطلاعات در مورد فساد - یعنی شاخص جهانی حکومتداری وابسته به بانک جهانی یا WGI - گرفته شده است. نمودار اول کشورهای مختلفی را نشان میدهد که در شاخصه «کنترل فساد WGP پیشرفت داشته اند.

نمودار دوم نشان میدهد که تعدادی از کشورهایی که یک دوره منازعه را پشت سر گذاشته اند، نیز نتایج مثبتی از کنترل فساد به دست آورده اند. این اطلاعات تایید کننده این است که امکان دستیابی به پیشرفتی چشمگیر در مبارزه با فساد ممکن است که میتواند در ظرف مدت نسبتاً کم بین ۵ تا ۱۰ سال به دست آید. این تغییری نیست که نیازمند گذشت نسلها باشد.

اشتراک کنندگان در کنفرانس اذعان داشتند که تلاشهایی قبلا برای مبارزه با فساد، بخصوص توسط افراد شجاع و متعهد در سطوح مختلف جامعه و حکومت افغانستان، صورت گرفته است. اما این تلاشها و همچنین کوشش جامعه بین المللی برای مقابله با خطراتی که فساد به همراه دارد کافی نبوده است. در حال حاضر، قرائن حاکی از آن است که معضل فساد در افغانستان در حال تشدید شدن است و احتمال قوی وجود دارد که گسترش فساد و جرائم سازمان یافته منجر به تنزل افغانستان به کشوری در کنترل فساد شود. به همین اساس دوام این وضعیت یک گزینه نیست و مقامات افغانستان و جامعه بین المللی باید به یک همکاری سیستماتیک و قویتر جهت مقابله با فساد که به پروسه انتقال ربط میگیرد، دست یابند. این درحالی است که باید قبول داشت که هیچ راه حلی فوری برای این مشکل وجود ندارد.

اقدامات بر ضد فساد هم در داخل و هم در خارج افغانستان ضروریست. از نظر استراتژیک، نهادهای مالی بین المللی (IFIs) نیازمند آنند که نقش نظارتی خود در ارائه حمایتهای مالی و اقتصادی را با هدف مسدود ساختن منافذ فساد قویتر سازند. کشورهای همسایه افغانستان و کشورهای واقع در خلیج و جهان عرب نیز باید به این روند پیوسته و از تلاشهای دیگر کشورها و مقامات انفاذ قانون در مقابله با فساد و شبکه های جنایتکارانه که در داخل و خارج افغانستان عملیات میکنند، حمایت کند.

در داخل افغانستان، رهبری در سطوح بالای مبارزه با فساد ضروریست. مثالهای خوبی از این موضوع وجود دارد اما نیاز به کار بیشتری است، بخصوص با توجه به اینکه این روند طبیعتا تحت مالکیت و رهبری افغانها باید باشد. جامعه بین المللی میتواند کمک مهمی به روند مبارزه با فساد کند، و به طور خاص باید نشان دهد که جهت حصول اطمینان از اینکه حضور جامعه بین المللی در افغانستان منجر به فساد و یا تشویق رفتارهای فسادآلود نمیشود، گامهایی را برمیدارد. مساعدت دیگر جامعه بین المللی میتواند متقاعد کردن رهبران افغانستان به این امر باشد که منافع آنها در حکومت و نهادهای آن در فساد نهفته نیست و نیز تشویق آغاز دیالوگ و گفتمان باز در مورد فساد میان مسئولان حکومت، جامعه بین المللی و کارگزاران اقتصادی. در همین راستا یک فیصله سریع از مذاکرات میان صندوق بین المللی پول و دولت افغانستان در زمینه حل بحران کابل بانک و تنظیم بهتر سکتور بانکی در افغانستان ضروریست.

شفافیت نیز یکی دیگر از ضروریات است و نهادهای کلیدی حکومت و جامعه بین المللی باید با حکومت افغانستان جهت انکشاف ارتباط به منظور ارتقاء فهم عامه از فساد و معرفی و حمایت از مکانیزم هایی برای پاسخگویی حکومت و دیگر نهادهای دخیل، کار کنند. اما در عین احترام به نورم های بین المللی، این فعالیتها باید با در نظر داشت فرهنگی افغانستان صورت گیرد و به این لحاظ لازم است تحقیقاتی در مورد اینکه افغانها به فساد چگونه مینگرند، انجام شود و این تحقیقات نیز نباید الزاما محدود به دوره تاریخ معاصر افغانستان باشد.

نقطه آغازین در این بحث اقدامات قاطع برای محاکمه کردن افراد و سازمانهای آلوده به فساد میباشد. تلاشهای ناتو و دیگر نهادهای بین المللی برای آموزش پلیس و اردوی افغان برای مقابله با فساد اهمیتی کلیدی دارد اما نیازمند انکشاف و منابع بیشتر است. کار کشورهای کمک کننده و متحدین برای حمایت از این روند، با وجود آنکه بر بودجه دفاعی آنها فشار وارد میکند، باید یک اولویت کلیدی باشد.

توصیه ها:

۱. ما توصیه میکنیم که کمیسیون هماهنگی پروسه انتقال (TCC) خواهان آن شود که پیشرفت در مقابله با فساد صریحا و به صورت منظم به عنوان یکی از مولفه های کمیسیون و به عنوان بخشی از روند انتقال مسئولیت امنیتی به حکومت افغانستان تلقی شود و باید بر این پیشرفت هم از نظر جغرافیایی و هم از نظر سکتوری نظارت گردد. ما پیشنهاد میکنیم که یک گروه فرعی TCC، شامل اعضای افغان و بین المللی کمیسیون هماهنگی پروسه انتقال با مسئولیت فوق تشکیل یابد. برای حفظ اعتبار ملی و بین المللی، نهادهای مدنی باید اجازه داشته باشند تا در جلسات کمیسیون به عنوان ناظر شرکت کنند و یافته های این گروه فرعی باید به اطلاع عموم رسانده شود. ما توصیه میکنیم که این گروه فرعی تا پایان سال ۲۰۱۴، هر شش ماه یک گزارش پیشرفت را منتشر و به پارلمان ارائه کند و این گزارش باید شامل تلاشهای انجام شده و نتایج حاصل شده توسط هر وزارت خانه باشد.
۲. ایساف و کشورهای دخیل از نظر نظامی در افغانستان باید جزییات بیشتری از قراردادهای خود ارائه داده و در امر نظارت و کارکرد بهتر، بخصوص در سطح قراردادهای فرعی سهم بیشتر بگیرند و علاوه بر آن تدابیر کنترلی شدیدتر بر احتمال انحراف فسادآلود منابع خود داشته باشند. تدابیر جدید، از جمله ایجاد زمینه نظارت محلی بر پروژه های بین المللی که توسط ان جی او ها تطبیق میشود و انکشاف و انتشار قراردادهای استاندارد که به آسانی قابل فهم برای افغانهای عادی باشد، باید در نظر گرفته شود.
 - ما توصیه میکنیم که نهاد شفافیت ایساف رهنمود مفصلی در ظرف چند ماه آینده انتشار دهد که شامل نیازمندیها در این عرصه ها باشد و نیز تاکید بر این نکته که ناتو/ایساف از همه سربازان کشورهای دخیل میخواهد تا به این رهنمود پایبند باشند
 - ما توصیه میکنیم که سر از اکتبر ۲۰۱۱، کشورهای دخیل در افغانستان معلومات مربوط به قراردادهای ایساف/نظامی را هر سه ماه یک بار هم در سطح محلی و هم در بین المللی انتشار دهند. دیگر نهادهای بین المللی نیز باید روش مشابهی اتخاذ کنند. نهاد شفافیت ایساف باید یک قالب گزارش دهی مشخص را برای تمام کشورها تهیه کند که حاوی جمع بندی واضح نیازمندیها باشد و به منظور تسهیل دسترسی عامه به این گزارشها طراحی شده باشد.
 - ما پیشنهاد میکنیم که معلومات قراردادها و قراردادهای کشورهای دخیل در افغانستان به اشتراک گذاشته شود و در جایی که امکان دارد انتشار یابد تا به این ترتیب احتمال عملکردهای فسادآلود به حداقل برسد. ایساف باید در فعالیتهای انکشافی سربازان دیگر کشورهای دخیل در افغانستان شریک شده تا بتواند یک مرجع جمع آوری و طبقه بندی این اطلاعات را ایجاد نماید.
۳. ایساف و کشورهای سهیم از نظر نیروی نظامی در افغانستان باید جهت حصول اطمینان از پیشرفت عمده در امر **انقصاد قراردادهای محلی و حمایت از انکشاف بازارهای محلی** در هر یک از حوزه های قوماندانی منطقوی برنامه هایی روی دست گیرند. در عین حال باید به امر تفویض اختیارات تمویلی به سطح ولایات و ولسوالی ها، به عنوان بخشی از روند انتقال، توجه لازم صورت گیرد. در دو سال آینده تمرکز قراردادهای نیروهای نظامی بین المللی باید به صورت عمده ای بر افزایش نقش قراردادی های محلی، و نه بین المللی، باشد. ما اذعان داریم که پیشرفتهایی در این عرصه توسط ابتکار ناتو موسوم به « افغانها اول » و کارهای نهاد شفافیت حاصل شده است اما این ابتکارات تنها اقداماتی اولیه میباشد. از اینرو توصیه ما این است که ایساف نقش رهبری را در درخواست از قوماندانیهای حوزوی

برای حصول اطمینان از افزایش سهم شرکتهای افغانی در قراردادها بر عهده بگیرد. تصور ما این است که این افزایش در سهم شرکتهای افغانی احتمالا میتواند تا ۵۰ درصد تمام قراردادها در تمام مناطق برسد. البته این امر مستلزم پروسه های مختلف، تدابیر قراردادی متفاوت و همچنین روشی متفاوت در امر مناقصه قرارداد میباشد، اما همه اینها عملی ست. ما به این نکته اذعان داریم که این تغییرات ممکن است باعث افزایش فساد شود اما باور ما این است که این ریسک باید با تهیه رهنمود جدید و کار مبتنی بر مثالهای عملی خوب در حوزه های قوماندانی مرتفع گردد. تجارب خوبی از نظارت محلی بر قراردادها، به عنوان مثال تجارب نهاد «نظارت بر صداقت افغانستان Afghanistan Integrity Watch» وجود دارد که میتواند به عنوان اساس یک رهنمود برای عملکرد خوب پی ریزی استفاده شود.

۴. ما توصیه میکنیم که ایساف/ناتو و کشورهای سهام از نظر نظامی و دیگر سازمانهای بین المللی باید گزارشی را تا مارچ ۲۰۱۲ و هر سال بعد از این تاریخ منتشر سازند که حاوی مجموع کمکهای مالی انجام شده به افغانستان، چگونگی استفاده از این پول و وجه پرداخت شده در قبال هر قرارداد و قرارداد فرعی در افغانستان باشد.
۵. ما توصیه میکنیم که فعالیتهای مبارزه با فساد بخش عمده ای از "پلان عملی همکاری" افغانستان با ناتو را تشکیل دهد که این امر تحت توافق همکاری دوامدار در اجلاس لیسبون در نومبر ۲۰۱۰ پیش بینی شده است.
۶. توقیف بین المللی دارایی های افراد آلود به فساد، حتی اگر زمینه محاکمه این افراد در افغانستان وجود نداشته باشد، باید تشدید شود. عملکرد مشابه در توقیف بین المللی سرمایه های افراد فاسد یکی از عوامل عمده موفقیت در مبارزه بر ضد فساد در دیگر کشورها بوده است؛ بخصوص با در نظر داشت اینکه اخیرا مکانیزمهای همکاری بین المللی در این عرصه ها بهبود یافته است. ما توصیه میکنیم که جامعه بین المللی تلاش خود را به صورت قاطعی به منظور توقیف دارایی های افراد فاسد افزایش داده و از رهبری افغانها بخواهند تا زمینه محاکمه افراد ارشد فاسد را به گونه سریع فراهم سازند. ما از حکومت، رئیس جمهور و تمام مقامات میخواهیم تا اطمینان دهند که نهادهای انفاذ قانون قادرند وظایف خود را بدون دخالتهای سیاسی به پیش ببرند.
۷. اعلام و ثبت داراییهای فردی توسط مقامات ارشد حکومت عامل مهمی در محدود ساختن ریسک فساد است و کشورهای دیگر نیز تجارب خوبی از چنین تدابیری دارند. حکومت افغانستان در زمینه ایجاد روندی برای ثبت داراییهای مقامات ارشد و دارای مسئولیت فعال بوده است. اما نظارت بسیار کمی بر این روند وجود داشته است و حداقل منابع دفتر عالی نظارت (HOO) در حال حاضر به این امر تخصیص داده شده است. بر علاوه، خود قانون نیز محدودیت هایی دارد؛ به عنوان مثال اعضای خانواده مثل برادران که اغلب دارایی های مقامات فاسد را به نام خود ثبت میکنند، شامل قانون نشده است. همچنین قانون اشاره ای ندارد به اینکه برای چه مدت و چگونه دارایی های اعلام شده مقامات به اطلاع عامه خواهد رسید. برای موثر بودن قانون باید این نواقص برطرف شده و معلومات مربوط به دارایی های ثبت شده باید انتشار یافته و برای مدت بیست سال قابل دسترسی باشد.

- ما توصیه میکنیم که روند تقویت نظارت بر داراییها به عنوان یک شاخص ARTF به پیش برده شود.
- پیشنهاد دیگر ما این است که حکومت افغانستان به منظور ده برابر کردن این نظارت توسط دفتر عالی نظارت (HOO) به توافق برسد و جامعه بین المللی نیز از طریق UNODC و UNDP حمایت از این تلاشها را در اولویت خود قرار دهد.

- ما همچنین توصیه میکنیم که حکومت افغانستان یک کمیته عمومی را برای گزارشدهی و نظارت بر اسناد ثبت دارایی های شخصی تشکیل دهد و نتایج را از طریق انترنت، روزنامه ها، و شوراها محلی انتشار دهد.

۸. به طور عموم نیاز است که هماهنگی بهتری میان جامعه بین المللی در زمینه ابعاد ضد فساد ناشی از حمایت از حکومت افغانستان وجود داشته باشد. این نقش به طور طبیعی به یوناما واگذار خواهد شد اما با نظر داشت نیاز به هماهنگی نزدیکتر در بعد امنیتی مبارزه با فساد در طول روند انتقال ما توصیه میکنیم که نهاد شفافیت در آیساف رهبری هماهنگی در این زمینه را تا پایان سال ۲۰۱۴ برعهده بگیرد و بعد از آن این مسئولیت به سازمان ملل متحد واگذار شود.

۹. به حداقل رساندن فساد در میان قوای امنیتی بخش اصلی ایجاد یک افغانستان با ثبات است و این نوع فساد در صورتی که برطرف نشود یک نقطه ضعف عمده میباشد. کنفرانس در این زمینه چند توصیه مشخص دارد.

- توانایی خریداری در وزارت های دفاع و داخله: حداقل در ده سال گذشته هیچ کدام از وزارت های دفاع و داخله مسئول بودجه خود نبوده اند. به همین دلیل کفایت این وزارت ها در امر خریداری در سطح پایینی ست و ریسک فساد در سطحی بالا. چراکه واگذاری مسئولیت خریداری از جامعه بین المللی به این دو وزارت حایز اهمیت زیادی ست. توصیه ما این است که برای بهبود کفایت و مهارت های مربوط به خریداری در این وزارت ها، سطح بالاتری از دخیل بودن NTMA و EUPOL با وزارت های دفاع و داخله در سه سال آینده وجود داشته باشد.

- شورا های مبارزه با فساد مربوط به وزارت های داخله و دفاع: تشکیل یک شورای مبارزه با فساد با عضویت اعضای بسیار ارشد این وزارت خانه تحت بررسی است. اما این شورای نیازمند حمایت و منابع تخنیکی خارجی برای کمک به عملکرد خود دارد و علاوه بر آن شورای مشابهی نیز در وزارت داخله نیاز است. ما توصیه میکنیم که از اواسط سال ۲۰۱۱ تا پایان سال ۲۰۱۴، آیساف از منابع مالی خود شورا های مبارزه با فساد مربوط به وزارت های داخله و دفاع را کمک نماید.

- خودارزیابی صداقت و درستکاری: این خودارزیابی در حال حاضر توسط وزارت دفاع و داخله براساس برنامه ناتو برای ایجاد صداقت و درستکاری اجرا میشود. زمانی که این پروسه تکمیل شد، ما توصیه میکنیم که هر وزارت خانه نتایج خودارزیابی را به کمیسیون مشترک انتقال به عنوان اساسی برای نظارت بر پیشرفت تا سال ۲۰۱۴ ارائه کنند. روند خودارزیابی باید برای مشارکت جامعه مدنی باز باشد و نتایج نیز به اطلاع عامه برسد.

- تمویل آموزش مشترک اردو و پولیس ملی در امر مبارزه با فساد: کورسهای پایه ای پنج روزه در سطح OF5 هم برای مقامات و افسران وزارت داخله و هم وزارت دفاع آغاز شده است. این کار تحت رهبری و هماهنگی NTMA قرار دارد که به ابتکار NATO-IS در بروکسل از طریق برنامه ارتقاء درستکاری و صداقت آغاز شد. ما توصیه میکنیم که آیساف این برنامه را با افزایش کمک مالی از حالا تا سال ۲۰۱۴ در اولویت خود قرار داده و همچنین این برنامه تحت آموزش مریبان افغان برای ده سال آینده ادامه داشته باشد.

۱۰. همچنین به تحقیقاتی دوامدار در زمینه معنا و ماهیت فساد در فرهنگ افغانی نیاز است. ما توصیه میکنیم که یوناما در همکاری با مراکز پژوهشی افغانی همانند AREU، شبکه تحلیلگران افغان و یا IWA همراه با سازمان های بین المللی مانند RUSI، KAS، TI-UK و نهاد شفافیت آیساف تعیین کنند که چه پروژه های تحقیقاتی در این زمینه لازم است.

نهاد سازی و حاکمیت قانون

عملکرد نهادهای حکومتی مهمترین پیش نیاز برای ساخت موفقانه یک کشور و انکشاف میباشد. با تعیین آنچه که میتوان آن را «قواعد بازی» نامید این نهادها چارچوب هرگونه روند سیاسی برای انکشاف را فراهم میآورند. همین نهادها هستند که تعیین میکنند تقسیم قدرت سیاسی چگونه صورت گیرد و محدودیتهایی را از طریق نظارت و توازن در سیستم ایجاد کرده و به این ترتیب منازعات بالقوه را تنظیم میکنند.

در افغانستان ساختارهای نهادهای حکومتی نه تنها توسط فساد بلکه توسط نقض دوامدار قوانین و مقررات اساسی، نقض رهنمودهای انتخاباتی و قدرت دولتی و اغلب با قیمت از دست رفتن حقوق اساسی پارلمانی، تضعیف شده است. اگر بخواهیم تلاشها برای حکومت سازی و انکشاف موفق باشد، تقویت ساختارهای نهادی افغانستان، و به کار آن انداختن مناسب آنها همچنان یک کار اصلی در این راستا است. این امر شامل اصلاحات نهادی و نیز به کارگماشتن افراد مسلکی در این نهادهاست. این کار مستلزم دخیل شدن گسترده و تلاشهای زیادی در آموزش کارمندان در تمام سطوح اداری دولت، به شمول نمایندگان منتخب، کارکنان دولت، قضات و اعضای قوای مسلح میباشد. بخصوص که در افغانستان، چالشهای بزرگی وجود دارد، چراکه دهه ها جنگ داخلی بخش اعظم تهداب سیاسی و دانش مسلکی را از بین برده و معیارهای آموزشی در این کشور، در نتیجه، در سطح پایینی قرار دارد.

توصیه ها:

۱۱. اصلاح نهادهای حکومتی افغانستان امری عاجل است چراکه این نهادها پایه های اساسی انکشاف آینده این کشور است. کنار کشیدن از این مهم تلاشها برای ثبات افغانستان را به شدت با خطر مواجه میسازد. با تاکید بر اینکه روند اصلاح سازی نهادها باید تحت مالکیت و رهبری افغانها باشد، این نکته نیز باید ذکر شود که بسیاری از افرادی که منافع آنها با اصلاحات در خطر قرار میگیرند احتمالاً با این تغییرات حیاتی مخالفت خواهند کرد. از اینرو **جامعه بین المللی باید از اهرم های خود برای فراهم سازی زمینه اصلاحات استفاده نماید.** نمونه ای اقدامات بین المللی میتواند ایجاد فشار برای تدوین قانون دسترسی به معلومات و همچنین وضع قانونی برای حمایت از کسانی باشد که موارد فساد را افشا میسازند.
۱۲. تدوین قانونی برای حفاظت افرادی که دست به افشاء فساد میزنند، یک بخش کلیدی از کنوانسیون ضد فساد سازمان ملل متحد به شمار میرود. حفاظت چنین افرادی نیازمندی تلاشی بیشتر از آنچه است که قانون اساسی فعلی افغانستان ارائه میکند. چنین قانونی باید به صورت فوری تدوین گردد.
۱۳. **یوناما** باید ابتکار عمل را به دست گرفته و به حکومت افغانستان و جامعه مدنی فواید یک سیستم مشارکت قدرت از طریق نهادها را توضیح داده و آنها را متقاعد سازد که چنین سیستمی تنها نفع یک گروه خاص از کارگزاران را نه، بلکه منافع اکثریت جامعه افغانی را برآورده خواهد ساخت. جزییات ساختار نهادها باید توسط خود افغانها بحث شده و مورد توافق قرار بگیرد. با اینحال، عناصر این ساختار باید شامل خودمختاری واقعی ولایات، تشکیل حکومتی با نمایندگی تمام گروههای عمده اجتماعی، حق و تو برای اقلیت ها در مسائلی مهم برای گروههای عمده اجتماعی و یک سیستم انتخاباتی نسبی باشد.
۱۴. **احزاب سیاسی** قوه محرکه دموکراسی برای پیشرفت هستند. موقف احزاب سیاسی باید تقویت شود و این امر میتواند از طریق اصلاح سیستم انتخاباتی و به نحوی باشد که کاندیداها را تشویق کند که از سوی یک حزب نامزد شوند.

آموزش، موکدا در یک چارچوب افغانی، باید برای احزاب فراهم گردد تا بتوانند بر مشکلاتی نظیر عدم یکپارچگی و دیگر مسائل ناشی از سیستم فعلی به شمول ممنوعیت قبول کمکهای مالی از منابع خارجی فائق آیند.

۱۵. ما توصیه میکنیم که **پارلمان افغانستان، حکومت و جامعه بین المللی** به صورت مشترک و از طریق کمیسیون هماهنگی انتقال ابتکاری را برای بسیج شهروندان عادی افغانستان، بخصوص گروهها و سازمانهای جوانان، برای مقابله با فساد در این کشور طراحی کنند. این ابتکار باید شامل یک استراتژی پایدار ارتباط با عامه به منظور ارتقاء شفافیت و در نتیجه تاثیر گذاری بر روی اراده سیاسی در افغانستان باشد. ما پیشنهاد میکنیم که این کار از طریق کنفرانسی در کابل به معاونی سرپرست یوناما، وزیر مسئول برای انتقال به نمایندگی از حکومت و یک نماینده پارلمان مرتبط با امور جوانان صورت گیرد.

۱۶. باید بر روی **همکاری با پارلمان افغانستان** تاکید شود. تجربه نشان میدهد که یک پارلمان قوی بهترین بیمه در مقابل تسلط بیش از حد مدیران حکومتی ست. اعضای پارلمان به منظور انجام موثر وظایف خود باید از موقف، نقش و وجایب خود آگاه باشند و بنابراین آموزش آنها نیز ضروری ست. این امر در مورد کارمندان پارلمان نیز صدق میکند. درحالیکه جرگه ها نیز میتوانند وسیله خوبی برای حل منازعات در سطوح پایین مدیریت حکومتی باشند اما در سطح ملی، جرگه ها خطر تضعیف مشروعیت و اتوریته نمایندگان منتخب را به همراه دارند، چراکه این پارلمان است که نقش اصلی در حل منازعات سیاسی را باید بر عهده داشته باشد.

۱۷. **جامعه بین المللی** باید به تلاشهای خود برای حصول اطمینان از اینکه در نهادهای افغانی قوای بشری موثر به کار گماشته شده اند، شدت بخشند. آموزش اردو و پولیس افغان در جریان است اما کار بیشتری نیاز است تا این درک حاصل شود که چگونه این آموزش میتواند به بهترین وجه با تلاشها برای بهبود صداقت و درستکاری در نهادهای عدلی افغانستان به شمول محاکم و دفتر ثارنوال عمومی و مقامات ثارنوالی، تکمیل گردد. کنفرانس توصیه میکند که یوناما سلسله بحث هایی را با حکومت افغانستان و دیگر نهادهای بین المللی بر روی یک استراتژی به منظور بهبود موثریت تلاشهای فعلی روی دست گیرد.

۱۸. ما توصیه میکنیم که **حکومت افغانستان و جامعه بین المللی** اقدامات اولیه برای ایجاد مکانیزمهای مشترک پاسخگویی، طوری که در مباحث آستانه کنفرانس کابل روی آن صحبت شد، روی دست گیرند تا به بهبود اعتماد عمومی نسبت به موثریت پروسه های عدلی کمک شود. کنفرانس از ترتیبات فعلی از طریق کمیته نظارت و ارزیابی (MEC) حمایت میکند اما اینها باید به عنوان یک قدم اولیه تلقی شود.

۱۹. ما از کشورهای کمک کننده اصلی تقاضا میکنیم که با پارلمان افغانستان در مورد نقش جامعه مدنی و راههای دیگر ساختن ظرفیتهای لازم برای نظارت بر عملکرد دست اندرکاران کلیدی دخیل در پروسه انتقال، پاسخگویی آنها و بهبود کیفیت گفتمان های سیاسی، بحث و تبادل نظر کند. ما توصیه میکنیم که **یوناما** رهبری این روند را بر عهده داشته باشد.

۲۰. ارتباط بین پلیس و ثارنوالان (که تحت امر لوی ثارنوال) کار میکنند ضعیف است و نیز هیچ سیستم موثری برای پیگیری قضایا در بخشهای مختلف سیستم عدلی جنایی وجود ندارد. پیشرفتهایی در زمینه ایجاد یک سیستم مدیریت قضایا صورت گرفته، اما این سیستم ظاهراً فقط برای بازداشتی های امنیتی استفاده میشود و نه مسائل جنایی. به این مشکل باید رسیدگی شود.

۲۱. ما توصیه میکنیم که **کشورهای کمک کننده اصلی** با ریاست مستقل ارگانهای محلی و والیها به منظور یافتن راههایی جهت بهبود تدابیر ضد فساد در سطح ولایات و ولسوالی ها همکاری نماید. این امر شامل حصول اطمینان از

درج شاخصه های ضد فساد در انتخاب والیها و دیگر کارمندان ارشد ولایات و در شرح وظایف آنهاست.

انکشاف اقتصادی

انکشاف اقتصادی نیز در جریان افغانستان حیاتی ست. اما صلح برای نگهداشت و حفظ انکشاف اقتصادی ضروریست و نه برعکس. نرخ رشد اقتصادی در افغانستان بعد از سال ۲۰۰۲ چشمگیر بوده اما پیشرفت اقتصادی در اجتماع همچنان غیر مساویانه تقسیم شده است. فقر شدید بخصوص در مناطق روستایی همچنان وجود دارد و ظرفیتهای بالقوه اقتصاد افغانستان همچنان محدود باقی مانده است.

با اینحال محرکه هایی از رشد و رفاه مانند صنایع استخراج معادن، مهاجرت های کارگری منطوقی و زراعت همچنان استفاده نشده باقی ست. افغانستان به طور کلی یک جامعه زمیندار میباشد و رشد اقتصادی و انکشاف باید در همین زمینه صورت بگیرد بدون آنکه از فرصتهای جدید چشم پوشی شود. نبود قوانین واضح و قابل انفاذ در مورد حقوق اراضی به فساد و خشونت دامن میزند مانع رشد و انکشاف میگردد. جوانان افغانستان نیز پتانسیل اقتصادی و اجتماعی عظیمی میباشند.

مسئله تاثیر جریان عظیم کمکها بر انکشاف اقتصاد نیز باید بررسی گردد. حجم فعلی کمکها یکی از عوامل فساد بوده و باعث مخدوش شدن فعالیتهای اقتصادی محلی میشود. هماهنگی و مدیریت کمکهای ارائه شده توسط نهادهای مدنی و نظامی بین المللی، و نیز مکانیزمهای تحویل این کمکها، به صورت عمده ای نیاز به بهبود دارد.

همسایگان افغانستان یک نقش خارجی کلیدی دارند و یک روش قاطعتر نیاز است تا اطمینان حاصل شود که واردات افغانستان نیازهای اقتصادی این کشور را از نظر کیفیت قیمت و کمیت برآورده میسازد. حجم منابع خارجی منسوب به تلاشهای امنیتی بین المللی تصویر انکشافی را مخدوش میسازد و ما درک خوبی از چگونگی عملکرد اقتصاد سیاسی افغانستان نداریم.

توصیه ها

۲۲. ما توصیه میکنیم که وزارت مالیه/حکومت افغانستان پروژه ای را به منظور انکشاف و وضاحت این جریانهای کمک مالی طرح و رهبری کنند. این موضوع باید به طور عاجل روی دست قرار گیرد. ما همچنین پیشنهاد میکنیم که دیگر نهادهای کلیدی به وزارت مالیه/حکومت افغانستان کمک های تخنیکی و منابع مورد نیاز را به منظور اجرای پروژه فوق ارائه کنند. این نهادها بخصوص شامل یوناما با نقش هماهنگ کننده، UNODC، صندوق بین المللی پول IMF، بانک جهانی، نهاد شفافیت آسیاف و ریاست اقتصادی مقر ناتو باید باشد.

۲۳. حکومت افغانستان همراه با جامعه بین المللی باید تلاشهای بیشتری به منظور رسیدگی به معضل هدر رفتن عواید مالیاتی به خرج دهد که این تلاشها میتواند بهبود موثریت و ارتقاء درستکاری در میان مسئولان مالیاتی، پولیس مرزی و مقامات گمرکی باشد. علاوه بر این باید معضل تداخل محدوده صلاحیتهای مقامات سه نهاد فوق و مشکل ابهام در مسئولیت های این نهادها- به عنوان مثال وظایف مسئولان گمرک، پولیس مرزی و پرسونل وزارت خارجه در میدانهای هوایی - رفع شود. قانونی که در حال حاضر به افراد اجازه حمل وجوه نامحدود پولی را بدون اعلام محل و چگونگی کسب آن را میدهد، باید تصحیح شود.

۲۴. ما توصیه میکنیم که آیساف، سازمان ملل متحد بانک جهانی و نهادهای کمک دهنده ملی گامهای فعالی را برای قطع تمویل پروژه های آلوده به فساد برداشته و تدابیر مالی مشروط اتخاذ کنند. نهادهای بین المللی باید مکانیزمهای نظارتی خود را تشدید ساخته و مکانیزم کمک دهی خود را مشروط به کاهش فساد سازند و با این هشدار که در صورت ثبوت وجود فساد در یک پروژه کمکها قطع خواهد شد. ما توصیه میکنیم که کشورهای کمک کننده از یک روش مشترک در رابطه با این موضوع استفاده کنند. برنامه تشویقی ARTF شامل مثال هایی از بهترین عملکردها از روشهای مشترک کشورهای کمک کننده است و به علاوه این امر یک همکاری واقعی میان کشورهای کمک کننده و اصلاح گران در حکومت افغانستان (در اینجا: وزارت مالیه) به وجود میآورد. ما توصیه میکنیم که نهاد انکشافی جرمنی **BMZ** رهبری ارتباطات و هماهنگی با کشورهای کمک کننده را برعهده بگیرد.
۲۵. ما توصیه میکنیم که آیساف، امریکا و جامعه انکشاف بین المللی تحت رهبری یوناما برای تغییر عملکردهای جاری همکاری کنند. این تغییر بخصوص در زمینه بودجه های نظامی که پول اختصاص یافته باید تا پایان سال مالی خرج شود مهم است. این امر خود یکی از عوامل عمده فساد است.
۲۶. ما توصیه میکنیم همین گروه - آیساف، امریکا و یوناما - با حکومت افغانستان دیدار کنند تا عواقب احتمالی اقتصادی از بابت یک کاهش ناگهانی در مخارج جامعه بین المللی بعد از سال ۲۰۱۴ را مورد تحلیل و ارزیابی قرار دهند.
۲۷. ما همچنین از نیت افغانستان برای پیوستن به ابتکار شفافیت در صنایع استخراجی (EITI) استقبال کرده و آن را تدبیری برای کاهش ریسک سرقت درآمد حاصل شده از منابع طبیعی افغانستان تلقی میکنیم. اما باور داریم که میزان سرقت در حال حاضر دست کم گرفته شده است. ما توصیه میکنیم که نهادهای مالی بین المللی (IFIs) منابع بیشتری را در اختیار وزارت معادن قرار دهند تا تواناییهای این وزارت برای تحلیل و نظارت بر قراردادهای و درآمد حاصله از این عرصه تقویت گردد.
۲۸. جامعه بین المللی باید از آن دسته از متشبثین افغانی که آماده اند هماهنگ و یکصدا با فساد اداری مبارزه کنند و حامی حکومتداری بهتر باشند، حمایت کند.

مراجع و منابع

۱. UNODC. گزارش فساد در افغانستان: رشوت به روایت قربانیان آن، جنوری ۲۰۱۰، ص ۲۳
Corruption in Afghanistan: Bribery as reported by the victims, January 2010, p. 23
<<http://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2010/January/corruptionwidespread-in-afghanistan-unodc-survey-says.html>> accessed 21 April 2011
۲. به گفته عزیز شمس، سخنگوی وزارت مالیه افغانستان متوسط درآمد سالانه کارگان افغان در جنوبی ۲۰۱۰ به ۴۲۶ دالر امریکایی رسید. رجوع کنید به:
Asia Times Online, 'Afghans wealthier, remain among poorest', 29 January 2010
<http://www.atimes.com/atimes/South_Asia/LA29Df04.html> accessed 21 April 2011.
3. Lydia Poole, 'Afghanistan: tracking major resource flows, 2002–2010', *Global Humanitarian Assistance*, January 2011 <<http://www.globalhumanitarianassistance.org/report/afghanistan-tracking-major-resource-flows-2002-2010>> accessed 21 April 2011.

Annex I: Conference Programme

Day One (Monday, 31 January 2011)

Welcoming Remarks

Dr Lisa Aronsson (Head, Transatlantic Programme, RUSI)

Dr Jonathan Eyal (Director, International Security Studies, RUSI)

Claudia Crawford (Director, London Office, Konrad-Adenauer-Stiftung)

Mark Pyman (Programme Director, Defence and Security Programme, Transparency International UK)

Prospects for Enduring Partnership: The Lisbon Commitment

Introductory remarks by:

Martin Howard (Assistant Secretary General for Operations, NATO)

Chair: Dr Jonathan Eyal (Director, International Security Studies, RUSI)

What is the nature of the NATO-Afghanistan agreement and its key components: Afghan Co-operation Programme; Building Integrity Initiative; NATO Afghan First Policy; and NTM-A as a support for the ANSF's development?

The Security of Afghan Citizens: Strengthening the Integrity of the ANSF

Major General Payenda Mohammad Nazim (Deputy to Assistant Minister for Strategy and Policy, Afghanistan)

Brigadier General H R McMaster (Commander, Combined Joint Interagency Task Force – Shafafiyat, HQ ISAF, Kabul)

Ernst-Reinhard Beck MP, German parliament

Valey Arya, Senior Adviser, NATO Building Integrity – Afghanistan

Chair: Sir Stewart Eldon, Senior Adviser on Defence and Security, Transparency International UK

What institutional reforms would improve the integrity of the ANSF? What broader consideration must be given to the interface between security and the rest of the government and justice system? How can the international community and Afghan leaders work together to establish rule of law and insulate critical institutions from intimidation, coercion and political interference? How can efforts by the international security forces contribute to the fight against corruption? How can we measure progress and what indicators are important for transition?

The Afghan Experience: Looking Towards Transition

Brigadier General Nazar Mohammad Nikzad (Head of the Major Crimes Task Force, Afghan Ministry of Interior)

Major General Abdul Massoud Ragheb (Chief of the Inspector General's Office and Internal Affairs, Afghan Ministry of Interior)

Thomas Ruttig, Senior Analyst (Afghanistan Analyst Network)

Chair: Dr Stefan Friedrich, Head of Team Asia and the Pacific, KAS

How can the international community better help Afghans build legitimate, self-sustaining government institutions? How do we measure progress on governance at a national and provincial level, and how can we better assist them in minimising corruption? How can we help make the partnership with President Karzai and other leaders more effective?

Diplomatic and Political Strategies for Afghan Transition

Karen Pierce (Director, South Asia and Afghanistan, Special Representative on Afghanistan and Pakistan, Foreign and Commonwealth Office)

Clare Lockhart (Co-founder and CEO, Institute for State Effectiveness)

Dr Ulrich Schlie (Head of Policy Unit, German Ministry of Defence)

Chair: Dr Jonathan Eyal (Director, International Security Studies, RUSI)

How can NATO better support the Afghan government in building sustainable state institutions and ensure corruption is not more deeply embedded through transition? How can the international community engage with Afghan civil society and support its development? How can the reintegration and reconciliation processes help build state institutions and limit the entrenchment of corruption? How do we take account of the Taliban in achieving this?

Day Two (Tuesday, 1 February 2011)

Addressing Large-Scale Corruption in Afghanistan

Michael Keating (Director of Development and Special Adviser to the SRS, UNAMA)

Brigadier General H R McMaster (Combined Joint Interagency Task Force – Shafafiyat)

Chair: Dr Nadia Schadlow (Smith Richardson Foundation)

There are many large-scale corruption challenges in Afghanistan, some of which are fuelled by the presence of the international community and some of which are connected to powerful networks that wield political influence. Which are the priorities to tackle? How does the international community raise its game in helping to address them?

Discussion Session

Karim Merchant (Former Adviser to the Afghan Ministries of Rural Rehabilitation and Development and then Finance)

Chair: Mark Pyman, Programme Director, Defence and Security, Transparency International UK

Supporting Afghanistan's Economic Growth and Development

Dr Ashraf Ghani (Chairman of the Institute of State Effectiveness, former Finance Minister and presidential candidate, Afghan government)

Mario Sander von Torklus (Adviser for Development Policy and North-South Questions, Federal Chancellery)

Martin Kipping (Afghanistan Desk Officer, Regional Department for Afghanistan and Pakistan, German Federal Ministry for Economic Co-operation and Development)

Chair: Sir John Scarlett (Senior Associate Fellow, RUSI, and former Chief of the Secret Intelligence Service)

What are the potential drivers for growth in the Afghan economy? Is it a depressing fact that resource rich countries are looted through corrupt interests? What is required to make progress in the metals sector and combat corrupt interests? How much civilian aid is necessary? What are the problems of too much aid and how can the military better support economic growth? What are the challenges of moving from a military to an aid based strategy?

Review of Conference Findings and Discussion

About the Organisers

Konrad-Adenauer-Stiftung

Freedom, justice and solidarity are the basic principles underlying the work of the Konrad-Adenauer-Stiftung (KAS). The KAS is a political foundation, closely associated with the Christian Democratic Union of Germany (CDU). As co-founder of the CDU and the first Chancellor of the Federal Republic of Germany, Konrad Adenauer (1876–1967) united Christian-social, conservative and liberal traditions. His name is synonymous with the democratic reconstruction of Germany, the firm alignment of foreign policy with the transatlantic community of values, the vision of a unified Europe and an orientation towards the social market economy. His intellectual heritage continues to serve both as our aim as well as our obligation today.

The Konrad-Adenauer-Stiftung furthers European and international co-operation as part of its goal to help people achieve self-determination while living in freedom and dignity. Our contribution is underpinned by our values and our will to help Germany meet its growing international responsibilities. We encourage people to lend a hand in shaping the future along these lines. With more than 70 offices abroad and projects in over 120 countries, we make a unique contribution to the promotion of democracy and the rule of law together with a social market economy. To foster peace and freedom we encourage a continuous dialogue at the national and international levels as well as between cultures and religions.

Royal United Services Institute

The Royal United Services Institute (RUSI) is an independent think tank engaged in cutting edge defence and security research. A unique institution, founded in 1831 by the Duke of Wellington, RUSI embodies nearly two centuries of forward thinking, free discussion and careful reflection on defence and security matters. RUSI consistently brings to the fore vital policy issues to both domestic and global audiences, enhancing its growing reputation as a ‘thought-leader institute’, winning Prospect magazine’s Think Tank of the Year Award in 2008 and Foreign-policy Think Tank of the Year in 2009. RUSI provides corporate and individual membership packages offering exclusive access to the UK’s premier forum on defence and security.

Through our publications and events, RUSI members benefit from authoritative analysis, insight and networks. RUSI is renowned for its specialist coverage of defence and security issues in the broadest sense. Our expertise has been utilised by governments, parliament and other key stakeholders. RUSI is a British institution, but operates with an international perspective. Satellite offices in Doha and Washington, DC reinforce our global reach. We have amassed over the years an outstanding reputation for quality and objectivity. Our heritage, location at the heart of Whitehall together with our range of

contacts both inside and outside government give RUSI a unique insight and authority.

Transparency International UK

Transparency International (TI) is the civil society organisation leading the global fight against corruption. Through more than 90 chapters worldwide and an international secretariat in Berlin, Germany, TI raises awareness of the damaging effects of corruption, and works with partners in government, business and civil society to develop and implement effective measures to tackle it. More information can be found on: www.transparency.org.

TI's Defence and Security Programme works with governments, defence companies, multilateral organisations and civil society to build integrity and reduce corruption in defence and security establishments worldwide. The Defence and Security Programme is led by TI (UK) on behalf of the movement, and is based in London. Information on TI's work in the defence and security sector to date, including background, overviews of current and past projects, and publications, is available at the Defence and Security Programme website, www.defenceagainstcorruption.org.

WORKSHOP REPORT

**Royal United Services Institute for
Defence and Security Studies**
Whitehall, London SW1A 2ET, UK

Tel: +44 (0) 20 7747 2600
Fax: +44 (0) 20 7321 0943

The views expressed in this paper are the author's alone, and do not represent the views of RUSI.

E-mail: lisaa@rusi.org
Web: www.rusi.org/

All RUSI workshop reports are the copyright of the Royal United Services Institute. They may be copied and electronically transmitted freely. They may not be reproduced in a different form without prior permission from the Institute.